

Chemarea sirenei

AlinD

Se-ntinde luna peste valuri
Ca o amantă plictisită,
Pe cearșafuri înspumate,
Cu aroganță de ispită.

Pe pielea ei cu gust de sare,
Și-n glasul ei de pescăruși,
Te cheamă dulce către moarte
Tu cel idealist , unde te duci?

Ți se-nfășoară cu tandrețe
Mai sus, mai sus, pe corp se-ntinde
Cu-a ei sărut, ți-aduci aminte,
Nimic nu mai ai de pierdut

Te lași în valuri să te cheme,
În tâmpile îți zvâcnește-un gând,
Prin nări să simți a ei poeme
Abandonând al tău pământ

Te trage-n largul cel tăcut,
În alge tandru să te lege,
N-ai alte glasuri să te cheme
Pe veci acum, tu ești pierdut.

Se-ntunecă deasupra-ți cerul
Și-n ai tăi ochi, se stinge tot
Cine-ar putea să te mai scape
Din al ei trist, cavou de ape...